

«Να μπει πλαφόν στο Clawback»

Μιχάλης Χειμώνας

«Τον τελευταίο χρόνο δεν έχει εισέλθει ούτε ένα νέο φάρμακο στην Ελλάδα ■ Η διαδικασία αξιολόγησης και αποζημίωσης των καινοτόμων θεραπειών από τις αρμόδιες επιτροπές του υπουργείου παρουσιάζει σημαντικές καθυστερήσεις» λέει ο γενικός διευθυντής του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΜΑΡΘΑ ΚΑΪΤΑΝΙΔΗ

Η αναθεώρηση του ύψους της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης και ο καθορισμός ανώτατου ορίου στο clawback, παραμένουν πάγια αιτήματα του φαρμακευτικού κλάδου. Όπως σημειώνει σε συνέντευξή του στα «ΝΕΑ» ο γενικός διευθυντής του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδας (ΣΦΕΕ), Μιχάλης Χειμώνας, ζητούμενο παραμένει και η καθυστέρηση της εισόδου στη χώρα μας καινοτόμων φαρμάκων για την αντιμετώπιση σοβαρών – ακόμη και απειλητικών για τη ζωή – ασθενειών. Είναι ενδεικτικό ότι τον τελευταίο χρόνο δεν έχει εισέλθει ούτε ένα νέο φάρμακο στην Ελλάδα.

Το «καμπανάκι» της Κομισιόν για τις επιπτώσεις του clawback στον χώρο της Υγείας τι σημαίνει για τον κλάδο και γενικότερα για τη χώρα;

Η Κομισιόν στην τρίτη έκθεση ενισχυμένης εποπτείας, που δημοσιεύθηκε 5 Ιουνίου, μας χτύπησε το καμπανάκι, προειδοποιώντας ότι το clawback αυξάνεται σταθερά χρόνο με τον χρόνο σε επίπεδα, που σύντομα δεν θα είναι βιώσιμα. Μας επιβεβαίωσε, δηλαδή, αυτό που ο ΣΦΕΕ τονίζει εδώ και καιρό ότι η υπέρβαση της φαρμακευτικής δαπάνης, που μεταφράζεται σε υποχρεωτικές επιστροφές (clawback) για τις φαρμακευτικές εταιρείες, αυξάνεται ανεξέλεγκτα και αυτό δεν είναι βιώσιμο. Ενδεικτικά επιτρέψτε μου να αναφέρω ότι από 79 εκατομμύρια ευρώ που επιστρέψαμε το 2012, οι υπερβάσεις για το 2018 πλησίασαν το €1 δισ. και θα αυξηθούν κατά 15% τουλάχιστον για το 2019! Δηλαδή σε μια συνολική δημόσια φαρμακευτική δαπάνη €2,5 δισ. η υπέρβαση είναι πάνω από €1 δισ.!

Οι επιπτώσεις αυτής της πολιτικής στο φάρμακο είναι δραματικές όχι μόνο για τις εταιρείες του κλάδου, αλλά πρωτίστως για τους ασθενείς. Η πολιτική αυτή εξοντώνει κυριολεκτικά τις φαρμακευτικές εταιρείες, που αναγκάζονται να οδηγηθούν σε αποσπενδύσεις και να μειώσουν τις θέσεις εργασίας, για να μειώσουν τα λειτουργικά τους κόστη, ακυρώνει τα όποια επενδυτικά προγράμματα και πάνω από όλα θέτει σε τεράστιο κίνδυνο την πρόσβαση των ασθενών σε νέα, αλλά και σε υπάρχοντα σημαντικά φάρμακα.

Μάλιστα, ενώ υπάρχει το clawback σε 13 ευρωπαϊκές χώρες, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας, μόνο στη χώρα μας βαίνει συνεχώς αυξανόμενο και ανεξέλεγκτο, με το ποσοστό των επιστροφών να

είναι 4 φορές πάνω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο! Στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες υπάρχει ένα όριο ή/και συνυπευθυνότητα με την Πολιτεία. Το κλίμα αυτό σίγουρα δεν είναι καλή εικόνα για τη χώρα μας στο εξωτερικό. Με τέτοιες συνθήκες ποιος θα έρθει να επενδύσει στην Ελλάδα;

Επανελημμένως αιτούμαστε άμεσα:

■ Την αναθεώρηση του ύψους της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης για το φάρμακο, με βάση τις πραγματικές ανάγκες της χώρας μας.

■ Τον καθορισμό ανώτατου ορίου στο clawback και τη συνυπευθυνότητα της Πολιτείας με τις φαρμακευτικές εταιρείες στην υπέρβαση της δαπάνης. Όταν έχεις δίχτυ ασφαλείας €1 δισ. δεν έχεις κίνητρα να επιβάλεις τις μεταρρυθμίσεις. Τις ψηφίζουμε, αλλά δεν τις εφαρμόζουμε!

Κατά τη μεταμνημονιακή εποχή έχει διαμορφωθεί το επιθυμητό σταθερό, επιχειρηματικό περιβάλλον στον κλάδο της φαρμακοβιομηχανίας;

Υποτίθεται πως το 2019 θα ήταν η πρώτη χρονιά στην οποία η χώρα μας και η οικονομία θα οδηγηθεί σε αναπτυξιακή πορεία. Σε δύο μήνες κλείνουμε ένα έτος από την έξοδο μας από τα Μνημόνια και δεν έχει γίνει τίποτα προς αυτήν την κατεύθυνση. Αντίθετα, τα πράγματα συνεχίζουν να χειροτερεύουν χρόνο με τον χρόνο. Δεν είναι μόνο οι ανεξέλεγκτες υπερβάσεις (clawback), αλλά και πολλές μεταρρυθμίσεις και νόμοι που ψηφίστηκαν δεν υλοποιούνται. Επιπλέον, το νέο μοντέλο τιμολόγησης είναι ασαφές, το νέο μοντέλο αποζημίωσης έχει πολλά κενά, η κυβέρνηση αναζητά εκπτώσεις (rebates) από 13 χρόνια πίσω, ποσά τα οποία, όμως, έχουν καταπέσει στα ανώτατα δικαστήρια. Ευελπιστούμε σε ένα πιο σταθερό και προβλέψιμο περιβάλλον και στην κατεύθυνση αυτή έχουμε προτείνει ένα συνοπτικό πλάνο 3-5 ετών σαν συμβόλαιο συνεργασίας μεταξύ Πολιτείας και Φαρμακοβιομηχανίας.

Οι καθυστερήσεις στον τομέα των διαρθρωτικών μέτρων μεταφράζεται και σε καθυστερήσεις στην είσοδο νέων, καινοτόμων φαρμάκων;

Βεβαίως οι καθυστερήσεις στην υλοποίηση των διαρθρωτικών μέτρων μεταφράζεται και σε καθυστερήσεις στην είσοδο νέων φαρμάκων. Η διαδικασία αξιολόγησης και αποζημίωσης των καινοτόμων θεραπειών από τις αρμόδιες επιτροπές του υπουργείου παρουσιάζει σημαντικές καθυστερήσεις. Εκατοντάδες φάρμακα έχουν εισαχθεί στις επιτροπές αξιολόγησης και διαπραγματεύσεως, ωστόσο εδώ και ένα χρόνο δεν έχει εισέλθει ούτε ένα νέο φάρμακο στην Ελλάδα! Ειδικότερα, από το περασμένο φθινόπωρο μέχρι σήμερα υπολογίζεται ότι έχουν υποβληθεί συνολικά περισσότεροι από 200 φάκελοι φαρμάκων για αξιολόγηση, εκ των οποίων δεκάδες καινοτόμα φάρμακα για νεοπλασίες, νευροεκφυλιστικές, αυτοάνοσες και άλλες νόσους. Τουλάχιστον 34 νέες δραστικές ουσίες (και ισάριθμα φαρμακευτικά σκευάσματα) βρίσκονται κολλημένες στα γρανάζια των επιτροπών αξιολόγησης και αποζημίωσης του υπουργείου Υγείας τους τελευταίους εννέα μήνες, δοκιμάζοντας την αντοχή των ασθενών, του συστήματος υγείας και της φαρμακευτικής αγοράς. Αν σκεφτεί κάποιος, όμως, ότι πρόκειται για φάρμακα που η καινοτομία τους μπορεί να είναι καταλυτική σε ό,τι αφορά τον χρόνο και την ποιότητα ζωής των ασθενών, αντιλαμβάνεται εύκολα τι σημαίνει η πολύμηνη καθυστέρηση!

Ο Μιχάλης Χειμώνας είναι γενικός διευθυντής του ΣΦΕΕ